

Frederiksborg Valgmenighed

- den grundtvigske Valgmenighed i Nordsjælland

Det er med Frederiksborg Valgmenighed som med en ø.

Hvad skal vi sammenligne vores lille Nordsjællandske Valgmenighed med?
Jeg prøver mig frem med en let og hjemmestrikket "lignelse".

"Der er ingen nedre grænse for, hvor stor en ø skal være for at blive betragtet som en ø. Men *den skal være oppe over havniveau i et års tid*". Sådan udtalte en professor ved Københavns Universitet i geografi og geologi sig i sommertiden bag på Kristeligt Dagblad om spørgsmålet "Hvornår er en ø en ø?". Nyheden dér på bagsiden af avisen midt i agurketiden (15.juli 2010) var, at der bliver flere og flere øer i Danmark.

Jeg fæstnede mig ved det, fordi Færøerne og Rømmø har været rammerne om en dejlig sommerferie for min familie og mig. Altså ingen "bøgelyse øer", som jeg ellers ynder at synge om; men en næsten skovløs flok klippeøer med græsbevoksning samt en ø med strand, klit, vade og klithede - og vidunderligt megen lyng, samt nogle nåletræer, der ikke oprindeligt hørte til. De kloge ord om øer i en sommeravis fangede derfor straks mit øje ved hjemkomsten.

Kriteriet for, hvad der gør en ø til en ø, forventer man nok uvilkårligt har noget med udstrækning eller højde at gøre eller med antallet af timer i døgnet, hvor den ikke står under vand.

Hvornår er en menighed da en menighed?

Det kommer ikke an på alder, ikke (ret meget) på størrelse

Det kommer ikke an på hvor man bor

Det kommer ikke an på hvor tit man kommer eller hvad man mener med det.

Hvad er det da, der gør en menighed til en menighed?

Vi er jo ikke noget sogn. Vi har ikke en kirke. Vi er dog en del af Folkekirken

Vi er udsprunget af en religiøs vækkelsestid i det 19.århundrede.

Vi er ikke længere nogen bevægelse.

Vi har oftest flere deltagere i gudstjenester og øvrige arrangementer end vi har medlemmer – ikke helt sjældent over 100 % kirkegang i forhold til medlemstallet.

Det ville være praktisk at have noget konkret og målbart, som fx et bestemt medlemstal at henvise til, når man gerne vil dokumentere sin berettigelse. Jeg foreslår, at vi prøver med noget mere indirekte målbart, der ligner sommeravisens definition af en ø. "Der er ingen nedre grænse for, hvor stor en ø skal være for at blive betragtet som en ø. Men *den skal være oppe over havniveau i et års tid*". Vi har nu været oppe over kriseniveau i et års tid. Lad os tælle fremad og opad fra de 100 år, som vi fejrede i 2009.

Så selvom vi slet ikke er nogen ø, ligner vi øen i professorens definition. Ligesom med øen er vores berettigelse ikke, om vi er lille eller stor, men at vi findes, giver tilhørsforhold, liv og lys.

Følgende ord af J. Chr. Hostrup, 1818-92, digter og en tid præst i Hillerød, skal slutte min sommerhilsen. Han mindes i Hillerød ved den såkaldte Hostrupsten (tæt på Frederiksborg Slotskirke), der bærer denne inskription:

**Grønnes kun, se det er sagen
følge med og være vågen,
leve kort tid eller længe
blot vi lyser op i tågen.
(1870)**

Og på gensyn til vore gudstjenester og arrangementer. Jeg glæder mig til det alt sammen.

Mie Lervad Thomsen